

මධ්‍ය, යාන්ත්‍රය නිමිනයේ පුරුව එතිහාසික අවධියේ සුසාන ආශ්‍රිත වාස්තුවිද්‍යාව

චි. කුසිඛ මැන්දිස්

පුරාවිද්‍යා හා උරුම කළමනාකරණ අධ්‍යයන අංශය,
සමාජීයවිද්‍යා හා මානවාස්තූ පියාය, ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්ව විද්‍යාලය, මිහින්තලේ
thus.mendis@gmail.com

ප්‍රමුඛ පද : යාන්ත්‍රය නිමිනය, පුරුව ඉතිහාසය, සුසාන, ශිලා මණ්ඩ්පසා

හැඳින්වීම

මධ්‍ය යාන්ත්‍රය නිමිනය ශ්‍රී ලංකාවේ උතුරුමැද පළාතට අයත් අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ කහටගස්දිගිලිය හා භොරෝවිපොතාන ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයන්ට අදාළව පිහිටා ඇත. මෙම නිමිනය ආශ්‍රිත මානව ජනාච්‍යකරණ කටයුතු ප්‍රාග් එතිහාසික මධ්‍යසිලා අවධියේ ආරම්භ වන්නට ඇතැයි උපකල්පනය කළ හැකි සාධක ව්‍යුව් ලෙන හා සංගිලිමලෙයි කන්දෙන් වාර්තා වී ශිලා පතුරු අනුව උපකල්පනය කළ හැකි ය. කෙසේ වෙතත් මධ්‍ය යාන්ත්‍රය නිමිනයේ තාක්ෂණික සංස්කෘතික පරිවර්තනයන්ගේ මිශ්‍ර අවධිය පුරුව එතිහාසික (Proto Historical) අවධිය තුළින් හඳුනාගත හැකි අතර එම යුගයෙහි කැපී පෙනෙන ලක්ෂණ ලෙස හඳුනාගත හැකි සුසාන විශාල ප්‍රමාණයක්, තම්මැන්නා ගොඩනැගිල්ල, වඩිගවැව, ගුරුගැල්හින්න, වලහවිද්දවැව, ඔළුවැව, දිවුල වැව, තිබිරවැව, රඹුව, කොක්ෂිබේ, ගල්අදුකුවිය ආදී ස්ථාන හා තවත් ස්ථාන ගණනාවක් වාර්තා

වී තීබීමෙන් පැහැදිලි වේ. මධ්‍ය යාන්ත්‍රය සාරුව නිමින පුදේශය තුළ පුරුව එතිහාසික අවධියේ ස්ථානගත වන මානව ජනාච්‍ය නිසා මෙම සුසාන ඉහත සඳහන් ස්ථාන තුළින් හඳුනාගත හැකි අතර මෙම නිමිනය තුළින් සුසාන ඉදිකිරීම සඳහා (Burial Architecture) සඳහා හාවිත ක්‍රමවේද රාජියක් ද හඳුනා ගැනීමට හැකියාව ලැබේ. ඒ අනුව මෙම පරියේෂණය තුළින් මධ්‍ය යාන්ත්‍රය නිමිනය ආශ්‍රියෙන් හඳුනාගත හැකි සුසාන ආකෘති පිළුබඳ සාකච්ඡාවට බඳුන් කරනු ලැබේ.

තුම්බවිද්‍ය

මෙම පරියේෂණය සඳහා ක්‍රමවේදය ලෙස පුරාවිද්‍යා ගවේෂණ මගින් වාර්තාකර ඇති තොරතුරු අධ්‍යයනය හා පුරාවිද්‍යා කැනීම් මගින් හඳුනාගෙන ඇති භෞතික සාධක උපයෝගී කරගෙන අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය සකසා ගන්නා ලදී.

විමර්ශනය

මධ්‍ය යාන්ත්‍රය නිමිතායේ පුරුව එතිහාසික සංස්කෘතියට අයන් සුසාන වල ව්‍යාප්තිය දෙස බැලීමේදී ඉන් බොහෝමයක් කුඩා ගේඟ කදු ආශ්‍රිත පරිසරයක ස්ථාන ගත වන බව තම්මැන්නා ගොඩැල්ල, කොක්ෂලබේ, ගුරුගල්හින්න, දිවුල් වැව, තිබිරුවැව ආදී ස්ථාන තුළින් පැහැදිලි වන අතර මේ සංස්කෘතිය මධ්‍ය යාන්ත්‍රය නිමිතාය තුළ හි.පූ. 490 දී පමණ තම්මැන්නා ගොඩැගැල්ල අශ්‍රිත ව ස්ථාන ගත වන බව රංජත් දිසානායක විසින් සිදුකරන ලද කැනීම් වලින් ලබාගත් කාබන් කාලනිරණ අනුව පැහැදිලි වේ. ඒ අනුව අදින් වසර 2500 කට පුරුව කාලපරිච්ඡේදයක සිට පුරුව එතිහාසික සංස්කෘතිය මෙම නිමිතායේ ස්ථානගතව තිබු බව මෙම විද්‍යාත්මක දින නිර්ණය කිරීම තුළින් පැහැදිලි වන අතර එවන් ඇතු ඉතිහාසයක සිට මෙම නිමිතායේ නිවැසි පුරුව එතිහාසික අවධියේ ජනතාව සිය ජනතාවාසයේ මේනිසකු මිය ගිය විට එම මේනිසා වැළැලීම සඳහා විශේෂ වූ සුසාන ආකෘති භාවිතා කර තිබෙන බව එම නිමිතාය පුරා ඇති සුසාන ස්ථාන වලින් පැහැදිලි වේ. මධ්‍ය යාන්ත්‍රය නිමිතායේ සුසාන ස්ථාපිත වී ඇති ස්ථාන අසුරින් පහත සඳහන් වන්නා වූ සුසාන ආකෘති හඳුනාගැනීමට හැකියාව ලැබේ.

1. ශිලා මංජ්‍යා සුසාන (Cist Burial)
2. ශිලා පෙළ සුසාන (Stone Alignment)

3. ශිලා කේතුක හෙවත් ගල් ගොඩැගැල්ල සුසාන (Cairn mound)
4. ශිලා මණ්ඩල සුසාන (Cairn Circle)
5. බරණී සුසාන (Urn pot)
6. ශිලා මක්ෂ්වක සුසාන (Delmenoied)

ශිලා මංජ්‍යා සුසාන

විශාල ශිලා පුවරු 04 ක් සිරස ලෙස පිහිටුවා සකසන මංජ්‍යාව තුළ සුසාන බරණී තබා එය විශාල පියන් ගලකින් වසා තබන සුසාන ශිලා මංජ්‍යා සුසාන වගයෙන් හැඳින්වේ. මධ්‍ය යාන්ත්‍රය නිමිතායේ බහුල ලෙස හමුවන සුසාන ආශ්‍රිත වාස්තුවිද්‍යාව ශිලා මංජ්‍යා සණයට වැටෙන අතර කොක්ෂලබේ, දිවුල්වැව, තිබිරුවැව, වචිගවැව, ගුරුගල්හින්න, තම්මැන්නා ගොඩැගැල්ල, මිලුවැව, ආදී ස්ථාන ගණනාවකින් එම ආකෘතිය හඳුනාගත හැකිය. මෙම සුසාන ඉදි කිරීමේදී මධ්‍යයාන් ඔය නිමිතාය තුළ භාවිත හැඩි අතර, සමවතුරසාකාර, ආයත වතුරසාකාර හා ස්වස්ථීක ආකෘති සහිත ශිලා මංජ්‍යා සුසාන හඳුනාගත හැකිය.

ශිලා පෙළ සුසාන

ශිලා පෙළ තුළින් මෙතෙක් වාර්තා වන ශිලා පෙළ සුසාන සහිත සුසාන ආකෘතිය 2016 වර්ෂයේ රජරට විශ්ව විද්‍යාලයේ පුරාවිද්‍යා අධ්‍යාපනයාංශයේ තුළිත මැන්දිස් වාර්තා කරන ලද අතර එය මධ්‍ය යාන් ඔය නිමිතායේ කොක්ෂලබේ පුරාවිද්‍යා ස්ථානයේ පිහිටා තිබේ. මෙවැනි සුසාන ආකෘති

දෙකක් එම සේවානයේ හඳුනාගත හැකි අතර එහි දිග මිටර 15ක් පමණ වන අතර සිරස් අතට සිටුව මිටර 1ක් සේ. මේ 10 පමණ ගල් පුවරු පෙළ දේ පස සුසාන බරණී වල දමා තිබේ.

ශිලා කේතුක සුසාන

මධ්‍ය යාන්ත්‍රය නිමිත්තය තුළින් හඳුනාගත හැකි තවත් සුසාන ආකෘතියක් ලෙස ශිලා කේතුක හෙවත් ගල් ගොඩැලි සුසාන පෙන්වාදිය හැකි ය. සුසාන බරණීය වලදමා ඒ මගින් ගල් ගොඩක් කේතුවක් ආකාරයට සැකසීම මෙහි විශේෂත්වය වේ. මෙවැනි ශිලා කේතුක සුසාන කොක්ෂ්‍යෙක් ප්‍රදේශයේ පවතින බව ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලයේ තුළිත මැන්දිස් වාර්තා කරන අතර තම්මැන්නා ගොඩැල්ල හා එයට ආසන්න සේවානයකින් රංජිත් දිසානායක වාර්තා කර ඇත.

ශිලා මණ්ඩල සුසාන

ශ්‍රී ලංකාවෙන් හමුවන දුර්ලභ සනයේ මෙගලිතික සුසාන ආකෘතියක් ලෙස ශිලා මණ්ඩල සුසාන පෙන්වාදිය හැකි අතර මධ්‍ය යාන්ත්‍රය නිමිත්තය තුළ මේ වැනි සුසාන කොක්ෂ්‍යෙක් හා වලහ්විද්ධවැව පවතින බව තුළිත මැන්දිස් වාර්තා කරන අතර රංජිත් දිසානායක විසින් ද මෙවැනි සුසාන ආකෘති මධ්‍ය යාන්ත්‍රය නිමිත්තයන් පවතින බව වාර්තා කර ඇත. මෙම සුසාන ආකෘතින්හි විශේෂතාව වන්නේ හැම්මාවගේ හෝ අස්ථි කොටස ශිලා මං්‍රසා ආකෘතියට අනුව සුසානය තුළ දමා එය වසා එය

වට කොට තරමක් ඇතින් විශාල ගල්කුවටි රඩුම් ආකාරයට සමාන දුරකින් ඒ වටා සකස් කිරීම ය.

බරණී සුසාන

මධ්‍ය යාන්ත්‍රය නිමිත්තය තුළින් හඳුනාගත හැකි තවත් විශේෂ සුසාන ආකෘතියක් වන්නේ බරණී සුසානයන් ය. මැටි බරණීය තුළ මිනිස් ඇටකටු හෝ පුළුස්සන ලද මානව අඟ තැන්පත් කිරීම සිදු කර තිබේ. මේ වැනි සුසාන කොක්ෂ්‍යෙක් හා තම්මැන්නා ගොඩැල්ල සුසාන තුළින් හඳුනාගත හැකි ය.

ශිලා මණ්ඩල සුසාන

ගල් ඇද ආකාරයට තැනු ශිලා මණ්ඩල වර්ගයේ සුසාන ද මධ්‍ය යාන්ත්‍රය නිමිත්තය තුළ හඳුනා ගත හැකි ය. මෙම සුසාන සිරස් ආකාරයට පොලව මත සිට වූ ගල්පතුරු 4 කින් වටකොට ඒ මැද සුසාන බරණීය තබා තවත් විශාල ගලැකින් එය වසනු ලැබේ. මෙවැනි ආකාරයේ සුසාන මධ්‍ය යාන්ත්‍රය නිමිත්තයේ ගල්අදුන්කටුව ප්‍රදේශයේ හඳුනාගත හැකි ය.

නිගමනය

මධ්‍ය යාන්ත්‍රය නිමිත්තය ආක්‍රිත ව හඳුනාගත හැකි පුරුෂ එතිහාසික අවධියේ සුසාන පිළිබඳ ව මේ පෙර රාජා ද සිල්වා හා එස්. කේ සිතුම්පලම විසින් අධ්‍යයනය කර තිබේ (Senevirathna 2007:151). ඉන් පසුව රංජිත් දිසානායක විසින් 2013 වර්ෂයේ මධ්‍ය යාන්ත්‍රය නිමිත්තය ආක්‍රිත ගවේෂණ කටයුතු හා

තම්මුන්නා ගොඩැල්ල ආශ්‍රිත පුරාවිද්‍යා කැනීම් මගින් එම නිමිනයේ පූර්ව එතිහාසික අවධින් සුසාන හා ආකෘති මෙන්ම එහි වාස්තුවිද්‍යාව පිළිබඳ ව අධ්‍යයනක් සිදුකර ඇත. (මනමේන්දු-ආරච්චි 2014:214-217) 2015 වර්ෂයේ තුසින මැන්දිස්, නුවන් අධ්‍යාපන හා සම්පත් දිසානායක විසින් මධ්‍ය යාන්ත්‍රය නිමිනයේ සංස්කෘතික හුද්‍රෝනය සම්බන්ධ අධ්‍යායනයක දී පූර්ව එතිහාසික අවධිය පිළිබඳ ව සාකච්ඡා කර ඇත. (මැන්දිස් ; අධ්‍යාපන; දිසානායක 2015;11-49). මෙම අධ්‍යායන වලින් අනුතුරුව තුසින මැන්දිස් විසින් කොක්සලේ මෙගලිතික සුසානය ආශ්‍රිත ව 2016 වර්ෂයේ සිදු කරනු ලැබූ ගවේෂණ කැනීම් වලදී සුසාන 209 ක් වාර්තා කර තිබෙන අතර ඉන් ශිලාපෙළ සුසානයන් හා ශිලා මංජ්‍යා සුසානයන් කැනීම් කර ඇත.

මෙම සියලු පර්යේෂණ දත්ත අනුව මධ්‍ය යාන් ඔය නිමිනය පූර්ව එතිහාසික අවධියේ දී ජනාචාරි විම තුළ එහි කැපීපෙනෙන සුසාන ආකෘති ගණනාවක් ශ්‍රී ලංකා සුසාන වාස්තුවිද්‍යාව සඳහා සපයා ඇති ඉතා

වැදගත් නිමිනයන් බව පෙන්වා දිය හැකි ය.

ආශ්‍රිත ගුන්ථ

Senevirathna, S. 2007, The Archeology of the Megalithic black and Red ware complex in Sri Lanka, 135-196, *The Art and Archaeology of Sri Lanka*, Central Cultural Fund.

මනමේන්දු-ආරච්චි, කේ. හා ඒ. අදිකාරී, 2014 අනුරාධපුර ජේව විවිධත්ත්වය සහ විර්තුමාන ජේව විවිධත්ත්වය, ජේව විවිධත්ව ලේකම් කාර්යාලය පරිසර හා ප්‍රනාජනනීය බලශක්ති අමාත්‍යාංශය, කොළඹ

මැන්දිස්. ඩී. එන් අධ්‍යාපන, එස් දිසානායක 2015, මධ්‍ය යාන් ඔය නිමිනය ආශ්‍රිත පුරාණ ජනාචාරි රටාව හා සංස්කෘතික හුද්‍රෝනය 11-47, *The Journal of Archaeology and Heritage Studies*, Department of Archaeology and Heritage Management, Rajarata University of Sri Lanka.